

Els amants de carretera Barcelona

Jarek i Mónica viuen a l'interior laberíntic de les naus abandonades, han construït un «skatepark» i els «okupes» demanen poder tenir un espai similar a la zona quan comencin les obres d'enderroc

Els amants de la carretera Barcelona

Caminen agafats de la mà per carretera Barcelona. Els acompanyen els seus gossos: són quatre, sense races, pur mestissatge. Ell és polonès, se li nota en l'accent. Porta el cabell rapat en cresta, el tatuatge d'una A anarquista sobre el lòbul frontal dret, una jaqueta amb la imatge del Che Guevara i tot ell té cert aire gamberro. Ella porta una brusa de Zara, una faldilla sobre uns pantalons d'un jersei Adidas, i és la viva imatge de la noia del sud,

el cabell negre, com els ulls, i un to dolç i comprensiu. Si s'haguessin de repartir papers, ell és el vagabund i ella la dama. Encara que els dos siguin rodamons i visquin com okupes a les antigues naus de la carretera Barcelona.

Van a buscar aigua que carreguen en la font d'una plaça propera en garrafes buides. N'omplen set mentre donen de beure als gossos. El es diu Jarek, té 22 anys, i ella Mónica (amb K, corregeix), i en té 21. Ell ha emprat camions fa ja més de cinc anys des de la seva Polònia natal i ha viscut al carrer de ciutats de tot Europa. A Polònia la policia és molt dolenta, assegura ensenyant al braç cicatrius que ocupen la totalitat del seu avantbraç. Ha estat addicte a l'heroïna, però ja ho ha deixat. Ella vivia en una casa okupa de Jerez de la Frontera. Un dia la va veure al carrer i ell li pregunta si tenia on dormir, i des de llavors viuen sota el mateix sostre, encara que es tracti de sostres aliens: són part de les dotzena d'okupes dels vells magatzems de l'entrada Sud de la ciutat.

Jarek convida el periodista a un recorregut per l'interior laberíntic de les naus en ruïnes. Es tracta d'una continuació de construccions abandonades, amb espais plens d'escombraries i parets carregades de grafitis. Al descampat limitrof escapa, entre les males herbes, una llebre; encara que no es veuen rates, s'endevinen, per la quantitat d'escombraries i excrements, que aquestes caminen per tot arreu. Els que han habitat les naus, els okupes, són transitoris i no solen estar-hi molt de temps. Han construït un veritable laberint interior, aixecant murs, creant passadissos amb simples forats a les parets que comuniquen un espai amb un altre.

Estem construint un skatedrom en una de les naus, comenta Mónica. El recorregut condueix entre ferralla, buits estrets, muntanyes senceres d'escombraries, sostres foradats, a un espai net de runes on s'hi veuen un seguit de rampes. Seria una pena que demolissin això, diu Jarek pujant a les rampes mentre els gossos el segueixen. Ella dona una adreça de facebook. En aquest s'hi veu una Mónica encara per entrar en aquell país dels rodamons errants. És jove, vesteix com qualsevol noia espanyola, i somriu davant d'una càmera.

Sembla mentida que en només dos anys (l'última foto és del 2015) la seva vida hagi donat un gir tant grans, visqués a centenars de quilòmetres de la seva llar i vagués per Girona com una sense sostre.

Hi ha més fotos amb els gossos. Jarek té una rata. L'ensenyà. És blanca i gris i té una cua tan llarga com el seu cos. Darrere d'ells un cartell resa: «quatro perros te Kieren (amb K) saludar». «Un advertiment amistós», diu Mònika.

L'empresa constructora que va comprar les naus tenia l'objectiu de construir més de mil habitatges en blocs de dotze pisos d'altura, un hotel i zona verda. Corria 2009, la crisi econòmica i l'esclat de la bombolla immobiliària van paraitzar el projecte. El pas del temps no ha fet més que degradar les naus, autèntics abocadors en el present.

Segons la projecció de la ciutat, la principal artèria de Girona, que la recorre de Nord a Sud, aviat començarà una sèrie d'obres que renovarà el seu actual estat. Avui sembla una foto de Txernòbil que dona la benvinguda a la ciutat. La construcció de la futura Clínica Girona i d'un institut posarà fi a anys de degradació. Primer pas d'una reconversió urbanística que remodelarà l'accés i que comptarà amb una inversió de 52 milions d'euros a la zona. Els okupes que hi viuen saben que tenen els dies comptats, encara ques'hi resisteixin amb una sèrie d'iniciatives que proposen mantenir en el temps. A més de la pista d'skate, hi ha un reciclador d'escombraries i la proposta d'un centre cultural.

Mònika i Jarek presenten a diversos dels seus veïns. Diuen sentir-se preocupats per un d'ells. «Està brut, com si fos negre, i delira, parla amb personatges invisibles», assegura Jarek. «L'han portat al Santa Caterina, a la Creu Roja ens va demanar intervenir per poder recollir-lo, i no sabem res d'ell. Va venir amb altres nois a xutar-se fa setmanes, però el que es va ficar li va fer mal. Els seus amics el van deixar abandonat aquí, i des de llavors està tirat entre les escombraries». Obren la porta d'un altell ple de deixalles. S'escolta una salutació, en Jordi, es diu, ha tornat. Però no hi ha resposta de'n Jordi. Es tracta d'un jove català que jeu mig inconscient sobre un matalàs brut a terra.

S'escolta música d'un hangar proper. Amb tan sols un cd, que repeteix un mateix fons, dos nois assagen lletres d'un gènere que, asseguren, es diu Trap, barreja de rap, hip hop i música electrònica amb lletres pròpies. Carl0s, el músic, hi viu des de fa més de dos anys en aquell lloc. Fins i tot quan treballava venia a dormir al mateix lloc. Ara està a l'atur i, diu, «faig el que puc». «Vaig a un col·legi proper a carregar el portàtil, ho necessito per fer música, entro i no embruto ni trenco res, i m'en vaig». Carlos assegura que la majoria de gent que passa per allà és transitòria, vénen a passar l'estona, a fer música, i que «sortir de sota és molt difícil».

Els «recicladors», com en diuen, viuen en una de les naus que millor ha resistit el pas del temps. Tots ells es preocupen per fer veure que el lloc on viuen ja està ocupat. Jarek i Mònika han estat construint una muralla amb

enderrocs que recullen en carros de la compra. Els músics han tapiat part de la seva «barraca» amb fustes. En el cas dels «recicladors» han col·locat una sèrie de testos amb plantes darrere d'un aparador. No és senzill parlar amb en José, pateix cert grau de sordesa i cal cridar per fer-se escoltar. José diu que ha vingut del Marroc i que des de fa 8 anys viu a Girona, sempre al carrer. Ha vingut a viure a aquestes naus en fa només dos. Com que es dediquen a recollir ferralla, els han entrat a robar diverses vegades rebentant una porta que tenen amb cadenat. «Que et robin escombraries és l'últim, però ells saben perquè vénen, vénen pel coure que recollim», assegura. No es deixen fotografiar. «No volem que vingui més gent a robar-nos».

«Em diuen Melilla, com la ciutat, i conec a tothom al carrer» assegura el jove marroquí, musulmà practicant, vestit amb un polo Lacoste, que guia el periodista fins a la pista de skate. Melilla no viu a les naus però sol visitar-los per practicar skate. «No puc fer skate aquests dies, va començar el Ramadà i no es pot fer esport. No perquè estigui prohibit, sinó perquè necessites més aliment i aigua en un període de dejuni», assegura. «Venim a fer skate, aquí dins ningú ens molesta», diu Melilla. «Tot i que ara la penya ha marxat a Fontajau des que van fer el skatedromo nou. Haurien deixar-nos alguna cosa, els de la Clínica Girona i els que volen tirar això, no sé, uns pocs metres quadrats que sigui el nostre, que puguem fer un centre cultural, aquesta és la nostra proposta».

A la sortida, el periodista demana una foto a la parella que l'ha guiat pels racons d'aquelles ruïnes. Jarek i Mònika es besen sobre una paret carregada de graffitis, els terres plens d'escombraries. Entre tanta desintegració i abandonament, l'amor és com una llum en la foscor. La parella fa recordar als protagonistes del film Els amants del Pont Neuf, tenen alguna cosa d'aquells personatges, més enllà de l'ambient que els envolta. El periodista comenta la pel·lícula. «Nosaltres som els amants de Carretera Barcelona», assegura Mònika divertida.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/06/04/amants-carretera-barcelona/849961.html?utm_source=rss